

Six.ttf

Six

ааăbcĉdâcĉĉĉfghijklmñôöđöäpqrřřřššštt'uũ8üvwxyčȳıž
ааăbcĉdâcĉĉĉfghijklmñôöđöäpqrřřřššštt'uũ8üvwxyčȳıž
0123456789
-.,:;!@"-

u cĉtarei žil istý muž menom kornĉlius, statník kohorty, zvanej italskĉ. bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. dŉval veľa almužien ľudu a ustaviĉne sa modlil k bohu. raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „kornĉlius!“ ale on na neho hľadel a preľaknutý povedal: „čo je, pane?“ odpovedal mu: „tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred božiu tvár a on si na ne spomenul. a teraz pošli mužov do joppe a zavolaj si žimona s prĉmením peter; bŉva u istého žimona, qarbiara, čo má dom pri mori.“ a keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch sluhou a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, vĉetko im poroĉprŉval a poslal ich do joppe. na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. keď vyhladol, chcel jest'. kým mu pripravovali, padol do vytrŉenia. videl otvorené nebo a zosťupovať žkúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúšťané za ŉtyri rohy na zem. boli v nej vĉetky druhy ŉtvornostou, zemeplosou a nebeské vtáctvo. i zainel mu hlas: „peter, vstaň, jabiĉaj a jedz!“ ale peter povedal: „nijakým ŉinom, pane, veĉ som nikdy nejedol nič poŉkurnené a neĉistĉ.“ ale hlas sa mu ozval znovu, druhý raz: „čo boh oĉistil, ty nenajŉvaj poŉkurneným.“ toto sa opakovalo tri razy a hneĉ bola nádobu viatš do neba. kým bol peter v rozpakoch, čo to bol za ŉkaz, ktorý videl, zosťali pri bršne muži, ktorých poslal kornĉlius, a dopytovali sa na žimona dom. zavolať a pŉtali sa, či tam bŉva žimon s prĉmením peter: ako peter premŉšľal o videní, duch mu povedal: „hľadaĉu t'a traja muži. vstaň teda, iĉď dolu a bez ušhania choď s nimi, lebo som ich ja poslal.“ peter iŉšiel k mužom a povedal: „ja som ten, ktorého hľadáte. kuĉli ŉomu ste prišli?“ oni povedali: „statník kornĉlius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydŉva svedectvo, dostal pokyn od sušťého anjela aby si t'a pozval do domu a vypočul tvoje slova.“ zavolať ich teda dnu a pohostil. na druhý deň vstal a ŉiel s nimi a niektorí bratia z joppe ho spreušďovali. v ŉalŉí deň prišiel do cĉtarey. kornĉlius ich už ŉakal spolu s pozvanýmĉmi prĉbuznýmĉmi a najbližšimi priateľmi. keď peter prichádzal, kornĉlius mu vyšiel v ŉstrety, padol mu k nohám a poklonil sa. ale peter ho zdvihol a povedal mu: „vstaň, aj ja som len ŉlovek.“ ako sa s ním rozprŉval, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. i povedal im: „vy viete, že žid sa nesmie spoleĉit' ani stretnúť s cudzincom. ale mne boh ukŉšal, že nemám nikoho najŉvať poŉkurneným alebo neĉistým ŉlovekom. preto som prišiel bez ušhania, keď ste ma pozvali. a pŉtam sa, kuĉli ŉomu ste ma pozvali?“ kornĉlius povedal: „sú to ŉtyri dni práve v túto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. tu predomnou zosťal muž v bielom odeve a povedal mi: „kornĉlius, tvoja modlitba je vyslyŉaná a boh si spomenul na tvoje almužiny. pošli teda do joppe a zavolaj si žimona s prĉmením peter; bŉva u dome qarbiara žimona pri mori.“ hneĉ som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. a teraz sme my vĉetci tu pred božiu tvár, aby sme vypočuli vĉetko, čo ti pán prikŉšal.“ utedy peter otvoril ŉsta a povedal: „nasoĉaj poĉnŉvam, že boh nenadŉŉa nikomu, ale v kaŉdom národe mu je milý ten, kto sa ho boĉí a konŉ spravodlivo. synom izraela zosťal slovo a zvestoval pokoj skrze ježiŉa krĉsta; on je pánom vĉetkých: vy viete, čo sa poĉnŉc od galiley po krste, ktorý hlŉsal ján, dialo po celej judei; ako boh pomŉšal ježiŉa z narreta duchom sušťým a mocou a on chodil, dobre robil a udravoval vĉetkých posadnutých diablom, lebo bol s ním boh. a my sme svedkami vĉetkého, čo urobil v judejskej krajine i v jeruzaleme. ale zavesili ho na drevo a jabili. boh ho tretieho dňa vikriesil a dal mu, aby sa zjavit' - nie vĉetkému ľudu, ale svedkom, ktorých boh vopred urĉil, nám, čo sme s ním po jeho imŉtvychnutí jedli a pili. a prikŉšal nám, aby sme ľudu hlŉsali a dosvedčovali, že to jeho boh ustanovil za sudcu živých i mŉtvých. jemu vydŉvajú vĉetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov kaŉdý, kto v neho verí.“ kým peter toto hovoril, zosťúpil duch sušťý na vĉetkých, čo poĉŉvali slovo. a veriaci z obrĉezky, čo prišli s petrom, ŉasli, že sa dar ducha sušťého vylial aj na pohananov, lebo ich poĉuli hovoriť jazykmi a velebit' boha. utedy peter povedal: „máŉe eĉte niekto zabrŉniť, aby boli vodou pokrstení ti, čo dostali ducha sušťého tak ako my?“ a rozkŉšal ich pokrstiť v mene ježiŉa krĉsta. potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zosťal.